

Identiteta na prepihu Jesenski spletni seminarji

Muzej novejšje zgodovine Slovenije v okviru projekta **I-ON Identity on the Line – Identiteta na prepihu** vabi k udeležbi na **brezplačne spletne seminarje z izjemnimi mednarodnimi strokovnjaki**.

V okviru projekta razvijamo in izvajamo številne webinarje, preko katerih bomo poglobljali znanje o temah, kot so **ustna zgodovina, subjektivnost in empatija, migracije** ter **razumevanje identitete in odnosov**.

Digitalna predavanja bodo potekala na spletni platformi ZOOM v angleškem jeziku, ob koncu pa vas bomo prosili, da izpolnite kratko anketo.

Predavanja bodo snemana, posnetki pa bodo dostopni na www.i-on.museum.

I-On je obsežen projekt sodelovanja, ki ga financira Ustvarjalna Evropa. Pri projektu sodeluje šest evropskih držav, poleg Slovenije še Hrvaška, Švedska, Norveška, Poljska in Litva, s katerimi skupaj raziskujemo dolgoročne posledice različnih migracijskih procesov, prostovoljnih ali prisilnih, ki so se zgodili v Evropi v zadnjem stoletju. Naša prednostna naloga je okrepiti občutek pripadnosti skupnemu evropskemu prostoru tako pri sodobnih migrantih kot pri njihovih gostiteljskih skupnostih.

MUZEJ NOVEJŠE
ZGODOVINE SLOVENIJE

Program

Četrtek, 8. 10. 2020, ob 11.00

Čezmejna telesa - Raziskovalni projekt o vizualnosti, mobilnosti in intersubjektivnosti

Spletni seminar temelji na raziskovalnem projektu Evropskega univerzitetnega inštituta v Firencah (Italija), z naslovom *Čezmejna telesa. Ustni in vizualni spomin v Evropi in širše*, ki ga je finančno podprl Evropski raziskovalni svet. Projekt je bil namenjen proučevanju medkulturnih povezav v sodobni Evropi in razumevanju novih oblik evropske identitete, ki se razvijajo v vedno bolj »diaspornem« svetu.

Kulturnozgodovinsko raziskavo je navdihnili vizualna umetnost preteklega desetletja (zlasti fotografija in videoumetnost), saj je prav ta najbolj naslavljala meje in mobilnost (v Evropi in proti njej), še posebej v primerjavi s takratnim političnim in družbeno-zgodovinskim diskurzom.

Razširitev raziskovalnega polja spominskih študij, od ustnih in pisnih pričevanj do vizualnih virov, je predstavljala osrednji izziv projekta.

Prizadevanja v tej smeri so privedla do tematizacije konceptualnih sklopov in praks: vizualnost/telesnost/mobilnost, trikotnik, ki ga nakazujejo in oživijo procesi spominjanja, s katerimi so se raziskovalci srečevali in jih obenem spodbujali.

Več o projektu Čezmejna telesa: <https://babe.eui.eu>

Link za registracijo: https://us02web.zoom.us/webinar/register/WN_NjkIJOXyQnuowOeRuNCiLw

Prof. dr. Luisa Passerini je zaslužna profesorica na Evropskem univerzitetnem inštitutu v Firencah (Italija) in glavna raziskovalka projekta Evropskega raziskovalnega sveta z naslovom *Čezmejna telesa. Ustni in vizualni spomin v Evropi in širše 20132018*. Preučevala je teme družbenih in kulturnih sprememb, kot so afriška osvobodilna gibanja, gibanja delavcev, študentov in žensk v dvajsetem stoletju ter premike migrantov proti Evropi in znotraj njenih meja v zadnjih desetletjih. Preučevala je predvsem spomine v obliki ustnih, pisnih in vizualnih virov ter razvila pojme subjektivnosti in intersubjektivnosti v zgodovinskem raziskovanju. Kot profesorica kulturne zgodovine je poučevala na Univerzi v Torinu v Italiji in na številnih drugih univerzah po Evropi in ostalih celinah.

Petek, 16. 10. 2020, ob 15.00

Kako lahko muzejski predmeti vzbudijo empatičen odziv?

Empatija nam omogoča, da se povežemo s seboj in drugimi ter hkrati zaznavamo medsebojno povezanost vsega človeštva in planeta. Zavedanje in spoštovanje naše medsebojne povezanosti usmerja in usklajuje naše vrednote, stališča in vedenja. Navdihuje nas, da se z dejanji, ki izvirajo iz sočutja in nesebičnosti, smiselno povežemo z drugimi in našim okoljem. Kljub njenim izjemnim potencialom na področju osebnega, institucionalnega, družbenega in okoljskega napredka, empatijo tj. sposobnost poistovetenja z drugo osebo pogosto omejujemo na posameznike ali skupine, ki jih dojemamo kot sebi podobne.

Zavedajoč se dejstva, da se empatije ni mogoče naučiti iz linearnih navodil, temveč le iz izkušenj, se sprašujemo o vlogah in odgovornostih muzejev pri ustvarjanju varnih prostorov, kjer lahko posamezniki raziskujejo svoj empatični odziv.

Ta predstavitev bo poleg recepta za »alkimijo empatije« raziskovala tudi nekaj bistvenih vprašanj, ki se pojavljajo na poti sposobnosti poistovetenja: kaj je predmet in kakšen je obseg empatičnega odziva? Z boljšim razumevanjem naših empatičnih sposobnosti lahko bolje oblikujemo rešitve, ki koristijo naši skupnosti in našemu planetu.

Link za registracijo: https://us02web.zoom.us/webinar/register/WN_TqyfEo3STm2g3IMLrzMMtw

Dr. Elif Gokcigdem je zgodovinarica islamske umetnosti in muzejska strokovnjakinja, ki si prizadeva ustvarjati plodna tla za razvoj empatije s pomočjo neformalnih učnih platform. Navdihuje in spodbuja pozitivne spremembe vedenja poleg tega pa tudi spodbuja skrb in sočutje za človeštvo in planet. Njeno delo se umešča na stičišče umetnosti, kulture, znanosti, duhovnosti, inovacije in družbene preobrazbe. Je ustanoviteljica pobude za spodbujanje empatije v muzejih (Empathy-Building Through Museums Initiative) in urednica dveh prodornih knjig na to temo: *Spodbujanje empatije skozi muzeje* (Fostering Empathy Through Museums, 2016) in *Oblikovanje za empatijo: perspektive na področju muzejske izkušnje* (Designing for Empathy: Perspectives on the Museum Experience, 2019).

Dr. Gokcigdem je leta 2018 v Dharamsali v Indiji z njegovo svetostjo 14. dalajlamo pripravila prvi multidisciplinarni vrh na temo empatije z naslovom: »Spodbujanje univerzalne etike in sočutja skozi muzeje«. Dr. Gokcigdem deluje in predava na področjih umetnosti, muzeologije, vzpostavljanja miru, podjetništva in inovacij ter svetuje v sklopu različnih pobud večjih ameriških muzejev, vključno z živalskimi vrtovi in akvariji.

Več informacij o njenem delu najdete na: www.elifgokcigdem.com

Petek, 23. 10. 2020, ob 11.00

Ovrednotenje begunstva: begunski glasovi v sodobni svetovni zgodovini

Predstavitve se bo osredotočila na načine, kako so se ključni oblikovalci mednarodnega povojnega begunskega režima pogajali in kako so razumeli prisilne migracije po letu 1945 v Evropi.

To je del večjega skupnega raziskovalnega projekta, katerega cilj je obnova begunskih glasov iz različnih časov in krajev v Evropi in zunaj nje z namenom, da bi s preučevanjem prošelj in pisem beguncev bolje razumeli njihove želje, zahteve in težnje v določenem zgodovinskem kontekstu. Projekt stremi tudi k dopolnitvi teoretičnih in metodoloških razprav o t.i. begunskem »glasu« in konceptu arhiva.

Predstavitve se bo opirala predvsem na obsežni zaupni dokumentaciji posameznih primerov, ki jih je zbral in arhiviral Urad visokega komisarja za begunce v Ženevi. Znotraj omejevalnih okoliščin – vključno z restrikcijami, ki jih nalagajo uradniki UNHCR – so evropski begunci skušali prenesti svoje izkušnje in artikulirati svojo zahtevo po priznavanju in pomoči.

Link za registracijo: https://us02web.zoom.us/webinar/register/WN_BiqnXU3qSE6nRqmFNaKc-Q

Prof. dr. Peter Gatrell poučuje moderno zgodovino na Univerzi v Manchestru, kjer je tudi član Inštituta za humanitarni odziv in odzivanje na konflikte (Humanitarian and Conflict Response Institute).

Poleg knjig o ruski gospodarski in družbeni zgodovini njegove publikacije vključujejo še trilogijo o zgodovini beguncev: *Celotno cesarstvo na poti – Begunci v Rusiji med prvo svetovno vojno* (A Whole Empire Walking: Refugees in Russia during World War I, 1999), *Svobodni svet? Gibanje za reševanje beguncev, 1956–1963* (Free World? The campaign to save the world's refugees, 1956–1963, 2011) in *Ustvarjanje sodobnega begunca* (The Making of the Modern Refugee, 2013).

Njegova najnovejša knjiga *Vznemirjanje Evrope - Velika migracija od 1945 do današnjih dni* (The Unsettling of Europe: the Great Migration, 1945 to Present), prikazuje evropsko zgodovino z gledišča migracij. Dr. Gatrell je vodil več raziskovalnih projektov o preseljevanju prebivalstva, oblikovanju držav in oblikovanju identitete po obeh svetovnih vojnah. Je član Britanske akademije (British Academy) in Akademije za družbene vede (Academy of Social Sciences).

Več informacij o njegovem delu najdete na: reckoningwithrefugeedom.wordpress.com

Četrtek, 29. 10. 2020, ob 11.00.

Muzej vojnega otroštva – od knjige in pobude, do muzeja, ki z lokalno skupnostjo soustvarja mednarodno kulturno dediščino

S predstavitvijo primera Muzeja vojnega otroštva, procesa njegovega nastanka in razvoja v mednarodno priznana kulturno ustanovo bo direktorica Amina Krvavac ponudila vpogled v inovativne oblike javnega sodelovanja in vlogo muzejev pri pomoči lokalnim skupnostim pri reševanju težkih zgodovinskih in sodobnih vprašanj.

Osredotočenost muzeja na aktivno sodelovanje občanov pri razvoju kulturne dediščine s pomočjo množičnega zbiranja muzejskih eksponatov ima močan in zdravilni učinek na sodelujoče skupnosti. Pristop »od spodaj navzgor« prispeva k premiku v samozaznavanju in samodojemanju identitete članov skupnosti - od žrtve do opolnomočenega preživelega.

Link za registracijo: https://us02web.zoom.us/webinar/register/WN_edAw2nn0QCu1gF_TkdQxIA

Amina Krvavac je izvršna direktorica Muzeja vojnega otroštva v Sarajevu (Bosna in Hercegovina). Poleg delovanja v primarni raziskovalni skupini muzeja, je sodelovala tudi v dvoletni akciji, ki je dosegla vrhunec ob odprtju muzeja, januarja 2017. Krvavac, ki muzej razume kot prostor družbene akcije in gonilnik sprememb, si prizadeva ustvarjati razstave in delavnice, ki spodbujajo odprt, a zavesten dialog.

Krvavac je zagovornica pravic otrok, hkrati pa se zavzema tudi za spremembo dojemanja otrok: ne kot pasivne žrtve, temveč kot opolnomočeni preživeli in aktivni družbeni akterji.

Več informacij o muzeju: warchildhood.org

Četrtek, 5. 11. 2020, ob 14.00.

Svet, ki so ga ustvarili begunci

V delu z naslovom *Svet, ki so ga ustvarili begunci – Dekolonizacija in zasnova povojne Italije* (The World Refugees Made: Decolonization and the Foundation of Postwar Italy, 2020) prof. dr. Pamela Ballinger raziskuje italijansko povojno rekonstrukcijo v luči izgube številnih teritorialnih posesti – kolonij, protektoratov in provinc – v Afriki in na Balkanu, repatriacije italijanskih državljanov s teh ozemelj in vključevanja t. i. »nacionalnih beguncev« v času, ko je od vojne opustošeno državo preplavljal val razseljencev iz vzhodne Evrope.

Po drugi svetovni vojni je Italija služila kot pomemben laboratorij, v katerem so razprave preizpraševale in utrjevale kategorije, s katerimi definiramo in razlikujemo t. i. »tuje begunce« (torej tiste, ki so prestopili državne meje) od nacionalnih beguncev (tisti, ki tega niso storili). Posledice takšne kategorizacije so bile daljnosežne, saj so vplivale na pravne okvire, ki obstajajo še danes.

Prof. dr. Ballinger ponuja v svoji knjigi alternativno genealogijo povojnega mednarodnega begunskega režima in se osredotoča na posledice ene izmed ključnih opustitev: nepravilen dodelitve statusa mednarodnega begunca za tiste migrante, ki so bili umeščeni med državne begunce.

Link za registracijo: https://us02web.zoom.us/webinar/register/WN_p5QgzXoaSSqi_kC_bmgpGw

Prof. dr. Pamela Ballinger je profesorica zgodovine na Oddelku za zgodovino človekovih pravic na Univerzi v Michiganu. Diplomirala je na Stanfordu (antropologija), magistrirala na Cambridgeu (socialna antropologija) in doktorirala na Univerzi Johna Hopkinsa (antropologija in zgodovina).

Je avtorica knjige *Zgodovina v izgnanstvu: Spomin in identiteta na mejah Balkana* (History in Exile: Memory and Identity at the Borders of the Balkans, 2003). Preučuje tematike begunstva, dekolonizacije, človekovih pravic, morskega prostora, Italije in nekdanje Jugoslavije.